

In de lucht

Zweven boven bloeiende bollenvelden

 Marischka de Jager
m.de.jager@hollandmediacombinatie.nl

Julianadorp * Het was voor Gré Zeefat uit Julianadorp welgeteld de tweede keer dat ze aan een parachute uit een vliegtuig sprong. Samen met zoon Cas Gerritsen, instructeur bij Paracentrum Texel, zweefde ze zo'n tien minuten boven een bloeiende Noordkop. „De eerste keer kreeg ik van mijn man en kinderen een parachute-sprong cadeau voor mijn vijftigste verjaardag, nu bijna vijftien jaar geleden”, vertelt Gré Zeefat daags na de sprong boven de bollen. „Mijn zoon vond dat toen zo mooi om te zien dat hij besloot zijn hele leven om te gooien en instructeur te worden.” Dat ze nu samen met haar zoon een sprong heeft kunnen maken, noemt ze heel bijzonder. „En ook dat mijn dochter Lianne tegelijk met ons sprong.” Die eerste keer was al een fantastische ervaring, maar was een sprong op het eiland Texel. „En het leek me zo leuk om nog een keer boven de bollenvelden te springen. Het was meer dan geweldig. We hadden prachtig weer, het was hart-

Al eerder was er een parachutesprong boven een bloeiende Noordkop gepland maar deze moest worden uitgesteld vanwege slecht weer. Deze week ging de langverwachte sprong boven de bollenvelden van Julianadorp, met acht tandems en zes passagiers die nog nooit eerder hadden gesprongen, dan eindelijk door. Instructeur Cas Gerritsen sprong samen met zijn moeder Gré Zeefat. Ook zus Lianne sprong mee.

Vrije val

Er werd gesprongen vanaf 14.000 voet (4,5 kilometer hoogte), de vrije val duurde dertig seconden. Tijdens die vrije val bereik je snelheden van wel tweehonderd kilometer per uur.

stikke helder en we zweefden echt over ons huis en tuin. Ik heb eerst even moeten zoeken want je kijkt wel op een hele andere manier naar je eigen omgeving. Het uitzicht was fenomenaal. Ik woon al veertig jaar tussen de bollen, heb tussen de bollen gefietst, gewandeld, ruik de bollen. Maar er boven gezweefd, dat had ik nog niet gedaan. Super mooi om te zien.” Het was volgens de springers zelfs zo helder dat zonder moeite de Hoogovens (Tatasteel) bij IJmuiden konden worden gezien.

Tussen de bollen

Er werd geland tussen de bloembollen op het land van de familie Wessels aan de Langevliet. Hein Wessels (61) sprong zelf ook mee, samen met drie dochters, een zus en een schoonzoon. „We sprongen allemaal voor de eerste keer. Een fantastische ervaring. Het was zo mooi stil op die hoogte en dan dat

uitzicht. Ik had vrij snel in de gaten waar ons land zich bevond. Ik mocht zelf ook nog even sturen. Zeker voor herhaling vatbaar. Ik heb wel eens een rondvlucht boven de bollen gedaan maar dit is toch wel heel anders, een ultieme ervaring. Of ik zenuwachtig was van te voren? Niet zozeer voor het springen zelf, wel tijdens de voorbereiding. We kregen om drie uur te horen dat de sprong door kon gaan en dat we de boot van half zes moesten hebben. Een van mijn dochters moest uit Amsterdam komen. Het was even spannend of ze op tijd zou zijn. We wilden het wel met z'n allen doen.” Gré Zeefat kan het iedereen aanraden eens een sprong te wagen. „Na die vrije val - en je hebt helemaal niet door dat je zo snel valt - gaat je parachute open en dan kan het grote zweven beginnen. Mensen zeggen wel eens 'dat je dat durft', maar het is echt niet eng.”

Uitzicht boven Den Helder, Julianadorp en in de verte Texel.

Gré Zeefat wijst naar de bebouwing van Julianadorp.

FOTO CAS GERRITSEN

Texel, marinehaven, Balgzand en een klein stukje van het voormalige eiland Wieringen.

FOTO DANIEL HARMENS

Moeder en zoon boven kleurige bollenvelden.

FOTO CAS GERRITSEN

Landing op het land van Wessels aan de Langevliet.

FOTO PETER VAN AALST

Zwevend boven de Noordkop.

FOTO CAS GERRITSEN